

ушитѣ и очитѣ си дотогава, докато му станало по-леко. Ужилването на пчелитѣ не трови толкова кръвта на мечката, колкото нашата. Останалата частъ на тѣлото не го обезпокояла. Пчелитѣ не успѣли да го ужилатъ презъ козината и дебелата му кожа.

Най-после Теди седналъ на заднитѣ си лапи и се огледалъ наоколо. Неговитѣ космати предни лапи висѣли на гърдитѣ му, а муцунката му била цѣлата облепена съ земя, мѣхъ и листа. Косматата му шуба имала такъвъ видъ, че строгата му маменка не би го харесала никакъ. Но пъкъ малкитѣ му очички горѣли отъ решителностъ и гнѣвъ. Миризмата на меда пакъ долигала до него. Той погледналъ нагоре и забелязалъ, че отворътъ станалъ по-голѣмъ, отколкото билъ по-рано. Широка пукнатина се спущала отъ него надолу. И нѣщо по-важно — сторило му се, че около него сега летѣли много по-малко пчели.

Очитѣ на Боби се разширили толкова много, щото вуйчо Енди решилъ, че е време да обясни.

— Видишъ ли — казалъ той — когато пчелитѣ разбрали, че усилията на врага имъ не сж оста-

нали безплодни, и че той неминуемо ще ги надвие, тѣ решили, че да му вредятъ е безразсдно. Много по-важно е — да спасятъ своитѣ съкровища отъ разрушения домъ. Сжщо както правятъ хората при пожаръ. Отначало се опитватъ да го потушатъ. Когато видятъ, че

Седналъ на заднитѣ си лапи, той погледналъ нагоре...